

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת

שבת לובה - יום כיפור

זה היה בטעות?!

מצאנו מקום שזה בגדר של הרופא המרפא את האדם, ואין את גזירת מלך על עבדיו - שכן אשת יפת תואר התיירו רק בשעת מלחמה ולא דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע, ומובא [גמ' קידושין כ"א]: שמוטב יאכלו בשר תמותות ולא תמותות נבלות. **כלומר:** תמותה זה הרוגה, ושחוטת זה לא הרוגה.

וצריך להבין מה ההבדל אם אשת יפת תואר היא הרוגה או שחוטת? אלא כיון שאשת יפת תואר זה דבר גרוע שמקלקל ולא טוב ונגרם מכך שיוולד בן סורר ומורה, והקב"ה ראה שקשה לאדם להתמודד עם הרעל הזה. הקב"ה לא בא בטענות כלפי האדם כאשר אינו יכול, אז לפחות הוריד את הגזרת מלך על עבדיו, אבל הדבר עצמו מקלקל את הנפש ועובדה שיוצא מכך בן סורר ומורה. וה' לא רצה שהאדם יפסיד בכפלים, ולכתחילה נחשב כדבר של שחוטת אבל בכל אופן הדבר מאוס ונחשב לתמותה זה בגדר רופא המרפא את החולה שאמנם עונש לא יקבל, בכל אופן הדבר הוא כרעל לנשמה. **ובמקום אחר מצאנו** שיש גזרת מלך על עבדיו ואין את הרופא המרפא את החולה, בגמ' [חגיגה ג.] מובא שר' יוחנן ורבי אלעזר הלכו להקביל את פני רבי יהושע, שאל אותם ר' יהושע: איזה חידוש היה היום בבית המדרש? אמרו לו שדרשו במצוות הקהל. שכתוב "הקהל את העם האנשים נשים וטף" מדוע צווי להביא את הטף, הרי אנשים באים ללמוד, נשים לשמוע, אז למה צריך את הטף? אלא בשביל להגדיל את שכרם של מביאייהם. אמר להם: מרגלית טובה הייתה בידכם ובקשתם לאבדה ממני. ונשאלת השאלה איזו מרגלית יפה הייתה פה? מה המיוחד בחידוש הזה? וכי חסר שכר מצוות שצריך את המצווה להביא את הטף? **אלא אומר המהרי"ל** מי שחייב להגיע להקהל לעלות לירושלים אלו זכרים מבן 13 ויום אחד ונקבות מבן 12 ויום אחד, ויוצא שהיה צריך גם כך להביא את הקטנים כיוון שאין מי שישמור עליהם ואז עיקר הטיפול והטורח בלהביא את הקטנים יהיה יותר קשה מאשר מלהביא את המבוגרים בשביל לקיים את המצווה, ועל עיקר הטורח לא יהיה מצווה? לכן היה חסד ה' אם גם כך אתם צריכים להביא את הילדים, לפחות ניתן לכם שכר על כך, שלא יהיה בחינם זה מצד גזירת מלך על עבדיו שיקבלו שכר.

ואם כן חייב אדם לחזור בתשובה על שגגות מצד זה שהן פוגמות את נפש האדם, מפני שכך היא מציאות העבירה, הרי אדם שישתה נפט בשוגג וכי הדבר לא זיק לו? הרי לנו כמה האדם צריך להעריך את מצוות ה' שיש בה גם מרפא לנפש וגם עוד עתיד לקבל שכר על כך, ומאידך על האדם להיזהר מעבירותיו שכן לא רק מקבל על כך עונש, אלא העבירה עצמה מזיקה לאדם ולכן עליו לחזור בתשובה שלמה לפני ה' יתברך.

ואל לנו לשכוח, תמיד בכל מצב אנו עדיין בניו של הקב"ה אשר הוא חפץ בנו ומחכה לנו יותר ממה שאנו מבינים...

שבת שלום ומבורך!!! וגמר חתימה טובה!!!

בוודאי של יום הכיפורים אנו אומרים: "על חטא שחטאנו לפניך בשוגג".

הרב דוד דורון גולד שליט"א - בספרו "בני חייל" שואל - מדוע צריך לחזור בתשובה על עבירות בשוגג, הרי זה היה שלא בכוונה ומבלי לדעת?

אומר ה'מנחת חינוך': כאשר אדם חוזר בתשובה, צריך לומר "עויתי, חטאתי ופשעתי" וזו מצוות עשה לחזור בתשובה.

הגמ' יומא לו: אומרת: חטאות אלו השגגות, עוונות אלו הזדונות, ופשעים אלו המרדים,

שואל ה'אבי עזרי': כאשר אדם חוזר בתשובה ויש לו רק חטא אחד בשוגג, האם צריך לומר את הוודאי של "חטאתי עויתי ופשעתי" או שלא צריך לומר?

ופסק שם ה'אבי עזרי': שצריך לומר את כל הנוסח הזה, הואיל ובכל עבירה בשוגג יש רשלנות מסוימת שנמצאת במעמקי הנפש של האדם, ולכן יכול הוא להתוודות כיון שאם הדבר היה חמור בעיניו לא היה מגיע לידי שגגה. כמו נחש שמונח על גבי מתג חשמל בשבת, הייתכן שבטעות ידליק את האור בשבת?

זה מה שאמר ה'משנה ברורה': אדם שאינו יודע לשמור עצמו משגגות בעבודת ה', לא יעלה חזן בימים נוראים. והרי מה שייך שאדם ישמור עצמו משגגות, הרי היה זה שלא בכוונה?

אלא אם העברה הייתה חמורה בעיניו, לא היה מגיע לידי שגגות אלו. **נכון שיקרה שגגה,** אבל בדרך כלל צריך שלא יבוא לידי שגגה, ואם כן גם בשגגות יש קצת מזיד ועבר הוא על רצון ה'.

ועל פי זה נבין את הנאמר בהושע [י"ד, פ"א] "שובה ישראל עד ה' אלוקיך כי כשלת בעוונך" והפסוק לא מובן: הרי עוון זה מזיד, וכישלון זה שוגג? **אלא** כל כישלון של שגגה, זה בהכרח בעוונך שיש בו קצת גם מזיד והם נמצאים בשורשים הפנימיים של האדם, וצריך לחזור על כך בתשובה.

בספר 'שערי דעת' מובא שיש חקירה בגדר המצוות והעבירות, האם זה כמו רופא המרפא את האדם - שהרופא נותן לאדם יעוץ ואין יכול הוא להכריח את האדם, ואם לא ישמע לרופא העונש שיקבל זה לא בגלל עונש אלא בגלל הרעל שהכניס לגופו, הרופא רק גילה לו מה מזיק, ולאדם יהיה טוב אם ישמע בקול הרופא. כן המצוות, ה' נותן לאדם מצוות וזה מבריא את הנשמה ומרומם את האדם. ואם לא ישמע, אז העונש זה בגלל שכר מצווה מצווה ושכר עבירה עבירה ולא מחמת שעבר את רצון ה'. **או שהמצוות זה** בגדר גזירת מלך על עבדיו, שכך הקב"ה החליט ואנו צריכים לקיים את רצונו ולשמוע בקולו ויש לו סמכות ותוקף שלטוני בלי הסברים ונימוקים ההחלטותיו, ומי שאינו שומע בקולו מקבל עונש ומי אשר ישמע בקולו יקבל שכר. **ובקיצור** האם המצוות הן בגדר רופא המרפא את החולה, או בגדר גזירת מלך על עבדיו?

אומר רבי יוסף לייב בלוק: ששני הדברים נכונים. ובכל אופן

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 (ערי זיוהי קרני)

אל ציבור הקוראים היקר!!!
בס"ד בקרוב עומד לצאת לאור הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק שלישי - על חמישה חמשי תורה ומועדים, בתוספת פניני ה"אור החיים" הקדוש.

למעוניינים לתרום להוצאת הספר ולהקדיש לעילוי נשמת וכדו' יפנו לפני 052-7151420

ניתן צפיין לרכוש את הספר
 "מתיקות ועריבות התורה" חלק כ'
 בפלא' 052-7151420

שיחותיו של הרב גדעון ראובן מתקיימות א"ה:
 בימי שני - בין מנחה לערבית. בבית"כ "תפארת בחורים" רח' יאנוש קורצ'ק 5 קריית יובל. [תפילת מנחה 20 דק' לפני השקיעה]

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

ממשיך ה"אור החיים" הקדוש ומסביר שזו הסיבה לכך שנאמר "וה' אמר אלי" בו' החיבור - שמשה רבנו בא להוסיף סיבה וטעם מנין לו שהיום יום מיתתו, בגלל שה' אמר לו לא לעבור את הירדן.

עוד הסבר לפסוק "וה' אמר לי" שלמרות שה' אמר למשה מפורש שאינו יוכל עוד לצאת ולבוא וניתנה ההנהגה ליהושע, בכל אופן אם ה' היה אומר לו לעבור את הירדן, היה מכין משמש ומזרח את עם ישראל [על אף שלא יוכל לצאת ולבוא] ולכן אין הוא שימש חירז את עם ישראל כי ה' אמר לו שלא יעבור את הירדן. **הרי לנו גדולתם של גדולי ישראל, הם לא מגלים את השגתם וידיעותיהם בעליונות כלפי הפחותים מהם, וגם כאשר צריך להעביר את שרביט ההנהגה לאדם אחר הם עושים זאת בשלמות, בשמחה ובענווה גדולה על הזכות הגדולה שהייתה להם עד עזיבת אותו תפקיד...**

"וילך משה וידבר את הדברים... בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא וה' אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה" [ל"א, א' - ב']

בעבר כבר כתבנו שמשה רבנו ידע את יום מותו, הוא ידע זאת מכך שהרגיש שנשמתו מסתלקת.

ממשיך ה"אור החיים" הקדוש וכותב - שדרכם של הצדיקים הוא להעלים את השגתם אשר הם משיגים יתר על בני דורם. אמר משה רבנו לבני ישראל מנין הוא יודע שיום לכתו קרב ובא? משתי סיבות: הראשונה "שלא אוכל עוד לצאת ולבוא" שניטלה ממנו הרשות לצאת ולבוא וניתנה ליהושע.

הסיבה השנייה - הואיל והקב"ה אמר אליו "לא תעבר את הירדן הזה" והנה עם ישראל כבר עומדים להיכנס אל ארץ ישראל, וכבר תמו כל אנשי המדבר אשר הכעיסו את ה' יתברך, מכך הבין משה רבנו שיום לכתו קרב ובא.

פניני האלשיך הקדוש מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

בתורה נגד כל ישראל לומר כי כתר תורה יכל כל אחד לזכות בו, ומעל הכל כתר שם טוב, שקורא המלך כדי "...ושמרו לעשות את כל דברי התורה" שהוא טוב המעשה.

והנה הצורך בהקהל את כולם דוק במקום שבאים כל ישראל לראות את פני ה'. הוא שהתורה צריכה להיקרא בפני כולם, ושכולם ישמעו. ואומנם בגלל ריבוי העם אין כל אפשרות שיוכלו כולם לשמוע את המלך, ובודאי שלא יהיה מקרא המלך נגד כולם. אך כשיתקבצו למקום המקדש אשר בו ברכה שרויה ומחזיק מועט את המרובה, ממילא יצא שכל ישראל יעמדו במקום קטן יחסית בדרך נס וכך יקרא המלך לעיניהם וישמיעם. (כמו שראינו במי המריבה שהקהיל משה את כל ישראל בתוך 4 אמות כדי להראותם הנס שמדבר אל הסלע ועוד)

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א 054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" על - פרקי אבות חלק ד'

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נהמני זיע"א

הרי שהוא עובר על איסור הגם שאין כוונת הדיין להטות את הדין.

אך כאשר הדיין יעשה פשרה, לא תבוא לו המחשבה להטות יותר מדי לזכות אוהבו וממילא יהפך קצת לזכות החייב, שהרי אין כוונתו להטות את הדין אלא רק להפך קצת לזכותו שלא יצא חייב לגמרי.

זו הכוונה "יגיעת שניהם משכחת עוון" הואיל והדיין רואה שלפי הדין אוהבו חייב לגמרי, ולפי הפשרה הוא ניצל קצת, אז יישכח העוון להפך בזכותו לגמרי, שהרי הוא דן אותם מצד הפשרה.

פאשק אי"פ' כשכוח פכא...

"רבן גמליאל בנו של ר' יהודה הנשיא אומר, יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון. וכל העמלים עם הציבור, יהיו עמלים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם מסיעתן וצדקתם עומדת לעד. ואתם, מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם"

זו הסיבה לכך שדקדק התנא באבות שכתב "משכחת עוון" ולא 'מצלת עוון', הואיל ופעמים שדעתו של הדיין נוטה אחר אחד מבעלי הדין, אם בגלל שהוא אוהבו או בגלל דבר אחר, ואם יעשה על פי דין אי אפשר שלא יטה ליבו להפך קצת בזכות אוהבו.

ואם יראה שאוהבו, מתחייב בדין לגמרי והוא מהפך לזכותו

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

ואם הוא נמצא בזמן בין השמשות (בתוך 13.5 דקות אחר השקיעה, דלאחר מכן כבר מתחיל זמן צאת הכוכבים) **נחלקו הפוסקים אם יוכל לברך על הטלית (ע' משנ"ב ס' יח' סק' ז' שהביא בזה מחלוקת שבספר מטה אפרים מחמיר בזה שלא יברך, ומהמג"א נראה וכך פסק בדה"ח שיכול לברך בביה"ש עד צה"כ, וטעמו משום שבציצית עד זמן צה"כ זה זמן ציצית שהכל תלוי בראיה דבציצית כתוב "וראיתם אותו" משמע כל זמן שיכול לראות ועדיין לא החשיך לגמרי. ובחזו"ע (שם) כתב שבביה"ש יתעטף בלא ברכה, אך נוי שמברך אין מנזיחים אותו. משום שיש כאן בביה"ש ספק ספיקא א. דלדעת ר' יוסי מתחיל זמן ביה"ש רק אחר שנגמר זמן ביה"ש של ר' יהודה וקודם לכן עדיין יום, ומעיקר הדין ההלכה כר' יוסי, ועוד שלדעת הרא"ש שחולק על הרמב"ם כסות יום שלובש בלילה חייב בציצית גם בלילה, ועוד שבש"ת מהרי"ל (הביאו המשנ"ב) כתב שעד זמן צאת הכוכבים הוא זמן ציצית דכ' וראיתם אותו שהכל תלוי בראיה ועדיין לא החשיך).**

ואם הוא מסופק אם היתה שקיעה והגיע זמן בין השמשות נראה דבזוודאי יוכל לברך (משנ"ב שם)

עיטוף בטלית בתפילות היום

א. נוהגים להתפלל כל תפילות יוה"כ מעוטפים בטלית ואף בליל יוה"כ (הב"י ס' יח'), והרמ"א בס' יח' ס' א', שו"ת הרידב"ז (ח"ד ס' רמד') והטעם לזה כדי להדמות למלאכים שמעוטפים לבנים (כ"ח ס' יח', ומשנ"ב (שם סק' ו')) וגם כדי שיתפלל עם הטלית כזוונה ויעמוד באימה וביראה (שו"ת הרידב"ז שם, חזו"ע (ימים נוראים עמ' רסא)).

ובלילה של מוצאי יוה"כ לא יסירו עד אחר תפילת ערבית של מוצאי יוה"כ (משנ"ב שם).

2. צריך להתעטף בטלית מבעוד יום דהיינו לפני שקיעת החמה של כניסת הצום כדי שיוכל לברך עליה "להתעטף בציצית" בלי שום פקפוק, אבל אם איחר להתעטף עד הלילה אחר צאת הכוכבים, יתעטף בציצית ללא ברכה (מכיון שלילה לאו זמן ציצית, ושמוא ההלכה כרמב"ם שסובר שכל סוגי הבגדים פטורים בלילה אף אם הוא כסות יום. ב"י ס' יח', ורמ"א ס' יח' ס' א' בשם התשב"א, משנ"ב ס' יח' סק' ז', חזו"ע (שם עמ' רסב)).

מעשה שהיה...

שיוכל למהר ולסעוד את ליבו ולחזור לבית המדרש עוד טרם שחברו רבי יצחק אלחנן יבוא לשם.. חותנתו מילאה את בקשתו ותיכף במוצאי יום הכפורים אחרי ההבדלה, חטף ואכל את הסעודה שהוכנה בשבילו ומיד אץ רץ לבית המדרש. אבל כאשר הגיע לבית המדרש השתומם בשומעו את קולו של רבי יצחק אלחנן שכבר ישב ולמד... שאל אותו: "האם לא הלכת לטעום דבר מה אחרי התענית?" אמר לו ר' יצחק אלחנן כשהוא מחייך: "אני הבנתי שבזוודאי תבקש מחותנתך שתכין לך אוכל כדי שתוכל למהר ולחזור לבית המדרש. אבל גם אני עשיתי כן, ולקחתי עמי את האוכל לבית המדרש ולכן הספקתי להיות בבית המדרש לפניך..."

סיפר הרב עובדיה יוסף זצ"ל על ר' ברוך מרדכי ליפשיץ בעל שו"ת 'ברית יעקב', שהיה חתנו של אחד העשירים הגדולים. הוא היה יושב בבית המדרש ועוסק בתורה בהתמדה גדולה, ובאותו בית המדרש היה גם רבינו יצחק אלחנן בצעירותו יושב ועוסק בתורה בהתמדה ובשקידה רבה. וכבר אמרו חז"ל [בבא בתרא כא'] "קנאת סופרים תרבה חכמה". שני האברכים האלה מתוך קנאת סופרים התחרו זה בזה בהתמדתם, כל אחד מהם היה משתדל להשכים לבית המדרש קודם שיבוא חברו לבית המדרש. באחד מימי יום הכפורים ביקש רבי ברוך מרדכי מאת חותנתו שתכין לו סעודה קטנה בשביל מוצאי יום כפור כדי

הלכה למעשה...

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

שהפירות שבחנות אכן מהיתר מכירה ולא מסתם חקלאי אשר איננו שומר כלל שמיטה, ומעתה נוסף איסור למ"ד משום שמור [הגר"א שנו"א שביעית פ"ח כרש"י ור"ת] ונעבד [רמב"ן רשב"א ונימוק"י בסו יבמות] ואע"פ שקימ"ל כהמתירים בשמיטה דרבנן, [אול"צ עמ' 10 ילקו"י עמ' שנה] מ"מ בספחים [= ירקות] ודאי שהדבר אסור לכו"ע. לכן לפי דעה זו יש לוודא עם הסבתא שהפירות והירקות מחנות שומרת שמיטה כראוי, ובמקום צורך גדול ובדיעבד [שנודע למתארחים רק לאחר הגעתם] יוכלו להקל בפירות וינהגו בהם קדושת שביעית, אבל לא יקלו בירקות. ורבים נוהגים להקל בכה"ג ותולים עצמם בדברי מרן היב"א, אמנם הרב בביתו ובחומתו לא הכניס היתר מכירה וכן בישיבת 'חזון עובדיה' הורה לא לצרוך מתוצרת זו, וכן הורה לבד"ץ 'בית יוסף' לא לשווק היתר מכירה כלל. נמצא שכל היתרו היה בעבור חקלאים שבלא"ה לא היו שומרים שמיטה, ולא שינהגו כך עם מקדשי שביעית.

אנחנו מוזמנים אצל הסבתא שקונה מהיתר מכירה האם אפשר להקל בזה?

צריך לדעת שהיתר מכירה איננו 'חלק', ומדוע? 1. יש חיסרון בגמירות דעת המוכר, דאומדנא דמוכח דאינו מעוניין במכירה אלא רק בהיתר. 2. בעצם המכירה עוברים על לאו ד"לא תחונם", ואין שליח מועיל בדבר עבירה, פירוש - אין החקלאי יכול לשלוח את הרב הראשי לבצע את המכירה. 3. גם אם נאמר שהמכירה חלה, מ"מ אין ליהודי לעבוד בקרקע הגוי בשנת שמיטה, לשיטת הב"י [שו"ת אבקת רוכל ס' כד'] ובדיעבד הירקות נאסרים באכילה כדין 'ספחים', ואכן אם מדובר בפירות העץ טענה זו אינה קיימת. [טענות אלו מובאות בחזו"א ס' כד', אול"צ עמ' יג' ואילך]. 4. למחמירים ביבול נכרי בשיטת חזו"א [כ' סק"ז] גם אם בלי הטענות הנ"ל לא הועלנו דבר.

5. ישנם כאלה אשר לא סומכים על הרבנות הראשית דהיינו אפ' בלא הטענות דלעיל מ"מ לא נוכל לידע באופן ברור

[בכל אופן כל אחד יעשה כדעת רבותיו...]

ניתן לשמוע את הרב מנשה מורנו שליט"א בקול השמון 03-6171111 [צ"י זיהו קולי או *7 ואח"כ 928557]

להקדשה ותמיכה בהוצאת העלון - 052-715 1420

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

בתחילת חג!

את חוש הריח להכיר. יש להריח מתי בן הזוג התגבר על יצרו, בלם את פיו מהערה שעמד לומר, נהג ברגישות ובעדינות, ויתר מתוך אהבה ודאגה לשלום הבית או נמנע בצניעות מלהבליט הישג – להתבשם מכך ולהתמלא אהבה. מעבר לאווירה הכללית, ישנם רגעי נחת רוח והעלאת ריח טוב: אחד מתפקידי האיש הוא 'להמתיק את הדינים' של אשתו – להפיג את מרירות החיים וקשייהם, לרכך את הביקורת ולמלא את תחושת החיסרון שלה. בלשון הקבלה ההמתקה נקראת 'בישום' – כשאיש מצליח לשמח את אשתו ולהפוך אווירה מתוחה לנינוחה הבית מתמלא ריח טוב. העלאת ריח ניחוח היא "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני". על האישה הכשרה נאמר כי היא "עושה רצון בעלה". בחסידות מוסבר כי האישה הכשרה היא כשרה אמנו, העושה-מתקנת את רצון בעלה אברהם עד שה' אומר לו "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה". גם כאן, בכל פעם שהאישה מצליחה למלא את רצונות האיש, ובפרט כשהיא מכוונת לרצונותיו הכמוסים, אולי כמוסים אף ממנו עצמו (ולעתים תוך עשיית-תיקון והכוונת הרצון הגלוי שלו), עולה בבית ריח ניחוח. בן זוג אוהב חש חיות ושמחה בכל התלהבות והתעוררות רוח של בן הזוג, גם כשיש בה משהו ילדותי או בלתי מציאותי. דיכוי רוח בן הזוג, בזלזול ברגשותיו או ברעיונותיו (שיש בו גם ממד של אלימות), פוגם בחוש הריח ומעכיר את האווירה. מנגד, האווירה האוהדת והמטפחת התעוררות רוח שכזו ממלאת את הבית בריח גן עדן לשמחת כל הבאים בשערי. **יהי רצון שנזכה יחד לשנה טובה שנה של אהבה אחווה שלום ורעות וגמר חתימה טובה לכל בית ישראל!**

תשרי הוא החודש הראשון בשנה, שבו אנו פותחים דף חדש. ראש חודש תשרי מסתתר היטב, מכוסה, "בכסה ליום חגנו", אך האמת היא שהוא לא נעלם לגמרי אלא **נכלל** בראש השנה. כך אומרים חז"ל "זיכרון אחד עולה לכאן ולכאן" – כלומר, כשאומרים בתפילת ראש השנה "מקדש ישראל ויום הזכרון", הכוונה היא גם לראש חודש, שבו אנו נזכרים לפני ה'. גם העובדה של מברכים את חודש תשרי מצביעה דווקא על מעלתו של החודש, כמו שהסביר הבעל שם טוב – אנו לא מברכים את חודש תשרי כי הקב"ה עצמו מברך אותנו. המילה הראשונה בתורה, **בראשית**, נדרשת **כבית אשר** – בית שברגע שנכנסים אליו חשים באווירת אושר, מעין 'ריח גן עדן' המורגש עוד לפני שמיעת בני הבית וצפייה בהתנהגותם. מסופר שהבעל שם טוב שלח את תלמידיו לצפות בבני זוג שישבו כל אחד בפנינו ובעיסוקו, ללא דיבור ביניהם, והתלמידים חשו באוויר גן עדן בבית. אם כן, כיצד מבשמים את הבית? ההחלטה להתחתן, עם כל השיקולים הרציונליים, נובעת בסופו של דבר מחוש ריח פנימי המזהה את השורש המשותף של השניים. גם את רגעי הקשר האישי והעמוק ביותר מכוון חוש ריח פנימי, כשחושי הראייה והשמיעה הופכים ל'מיותרים' ואף מפריעים. הריח חש במה שנעלם מתחת לפני השטח. ההחלטה להתחתן, מעבר לזיהוי הקשר שבשורש, מבוססת גם על 'ריח' של הפתעות וסודות משותפים שצופן העתיד. במהלך החיים חוש הריח הזה מתבטא בהכרה במעלותיו הצנועות של בן הזוג, ברגישות מתפעמת מתכונות טובות סמויות. בעוד האהבה נוטה להתפשט ולהתבטא כלפי חוץ, תכונות של יראה, רגישות וצניעות הן נעלמות יחסית וצריך לאמן

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "מיתח" - ליצור ותגבות 058-7211235

מאת הרב אבישי ח. שליט"א

הורים שואלים...

ולמה באמת אנחנו צמים ביום הכיפורים?
אומר הפלא יועץ: "עיקר התענית הוא כדי שייכנע לבבו הערל, ויפשפש במעשיו, ויתיר חרצובות רשע, ויעזוב רשע דרכו ויעשה גדרים וסיגים בעצמו, וישוב אל ה' וירחמנו". בשל כך, בזמן התענית, בה מתכפרים עוונותיו של האדם המהרהר בתשובה, יש להיזהר במיוחד מכל חטא. כך כותב ה"פלא יועץ": "צריך להיזהר ביום התענית מכל מכשול והרהור עוון, שלא יהא כטובל ושרץ בידו, או כנוטע אילנות ומצד אחר מקצץ בנטיעות".
וממה במיוחד יש להיזהר בשעת הצום? אומר הפלא יועץ: "**צריך להיזהר מן הכעס**, שביום התענית הוא עתיד מאד לכעוס על כל דהוא, ומאחר שהכעס הרי הוא כעובד עבודה זרה, נמצא שההפסד גדול על השבח, וההעדר טוב ממצאיאות הרע אם לריב ומצה יצום, לכן יתגבר מאוד ויעמד על המשמר לכל יגע לריק".
הרב אבישי ח. יו"ר מרכז צמיחה

שאלה בעילום שם: אנו לקראת צום יום הכיפורים, אני בן 58 ויש לי בן בגיל 14. במשפחתנו יש קושי גדול לצום עד כדי הקאות ובחילות, בפרט אצל הבן שלי, מה אתם ממליצים לעשות?
תשובה: באמת יש אנשים שיותר קשה להם לצום הם סובלים מהקאות, בחילות ואף סחרחורות קשות. בשעות אלו מומלץ לנוח כמה שיותר ולא להילחם נגד הטבע של הגוף. ובכל אופן לגבי מקרים חמורים כמו התייבשות בשל אותן הקאות, ישאל רופא אשר הוא ירא שמים אם מותר לו לצום או שצריך לקחת מים לשיעורים. בשעות שאדם עדיין בכוח, קראו את הגמרא בתענית שאומרת (דף י"א): משבחים חז"ל את מי שצם, ומציינים כי "כל המתענה – נקרא קודש" עד כדי כך. בנוסף מובא בספרי הראשונים שכל מי שצם, אין לו מקטרטג ותפילתו נשמעת! וישנם מלאכים שאינם יכולים לעלות אלא בכוח תענית בני אדם.

לשאלות | הערות - משרד 02-6-30-70-90 | mta665417@gmail.com

אגוד גתן מור
טוען רבני, עו"ד (LLM), נטריון ומגשר
התמחות בדיני משפחה
גירושין, כתובה, אנונות,
חלוקת רכוש, משאורת ילדים,
פסקי מאון, צוואות וירושות.
טל: 02-9992498 | כתובת: חיים מרינוב 4/12 הר חומה ים
מייל: office@law-mor.com | אתר: law-mor.com

נא להימנע מקריאת המודעות בשבת.
"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מיטל בת סיגל, אברהם בן שרה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, יפה בת חנה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה – אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה, מתתיהו שמעון בן תמר.

ת.נ.צ.ב.ה.

קונה ספרי קודש ישנים וכן מכתבים מקוריים מגדולי ישראל. **תשלום גבוה!**

0527674348

אריאל אלוטיונים
ייצוג סבירה והתקנה רשומה.
תיקוני אלומיניום, תיקוני תריסים, זכוכיות, מנועלים, דימות.
050.333.4331 | 02.6645.999
מספרת - אליהו
050-9094047 בית וגן 42

מפגש ברזיל 2 ברזיל
מפגש הפסגה 10 הפסגה
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..

אטליו רוזנבוים
טלפון להזמנות:
02-6424564
02-6434698
רח' הפסגה 45

פיסטוקס
רח' הפסגה 37

צ'אבס
בשר • עופות • דגים
בית וגן הפסגה 10
02-6439131
מוקד הזמנות, והזמנות בווצאפ
050-260-3330

אליעזרא - אלקטרוניקה
פאזאפנימ, נגנים, מלצמות ועוד...
רח' הפסגה - 45
0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
נעליים לכל המשפחה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4
גבעת שאול.
058-5777795

מ.מ.ו. בניה ושיפוץ
שיפוץ כלליים

תפילות בשבת
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813